

Het Lichaam van Christus deel 1
Ronald Weinland
8 Mei 2010

Wij hebben een preken-serie beëindigd, over de dingen die Jezus Christus gedaan heeft, vooral alles wat Hij onderwees en vervulde in de laatste weken voor Zijn dood als ons Pascha. Hopelijk is het duidelijk voor ons, voor ons allemaal moet ik zeggen, dat er een belangrijke connectie is tussen het Pascha en Pinksteren, dat we binnen een paar weken zullen vieren. Het lijkt ongelooflijk dat dat al zo snel is. Jezus Christus is ons garfoffer, vanaf dan tellen we tot Pinksteren. Hij werd door Zijn Vader, en onze Vader, geaccepteerd als garfoffer, na Zijn opstanding. Dit gaat over de oprichting van de Kerk, en de eerstelingen in Gods plan, waar we dieper zullen bespreken tijdens het Pinksterweekend. Nogmaals, in de preken die we onlangs gehad hebben, de laatste preek, over hoe Jezus Christus tegen Maria zei: "Raak Mij niet aan, Ik ben nog niet opgegaan naar Mijn Vader." Dat is een uitbeelding van dat Hij nog aangenomen moest worden door God de Vader als ons garfoffer. Dat deed Hij en Hij keerde nog diezelfde dag terug en liet Zichzelf toen aan verschillende mensen zien en zei hen toen dat ze Hem nu mochten aanraken. Het is duidelijk dat Hij de Paschadienst, de dingen die er gedaan werden op de Paschadag, vervulde. Hij heeft alles vervuld. En na Zijn opstanding vervulde Hij het garfoffer, de dingen die uitgebeeld worden door het garfoffer. Ongelooflijk opwindend hoe God al deze dingen onthuld in Zijn Feestdagen, in de Sabbat.. en het grote plan dat in de Feestdagen onthuld wordt. Het is allemaal zeer inspirerend en opwindend.

De connectie tussen de Paschaperiode en Pinksteren.. Dat Jezus blijft vervullen. En deze periode, voor Pinksteren, gaat over de Kerk en we gaan verder op de weg die wij ingeslagen zijn. Jezus Christus geeft meer instructies over de toekomst van Zijn Lichaam, het Lichaam van Christus: de Kerk en Hij heeft veel dingen besproken, zoals wij gelezen hebben.. in de laatste preken-serie. Maar we gaan ons blijven richten op die instructies, omdat Pinksteren nadert, en ook na Pinksteren.. Op Pinksteren zullen we kijken naar de betekenis van die dag, maar in deze preek en in de preek die volgt, zullen we het hebben over welke instructies Jezus Christus gaf aan het eind van Zijn leven. We gaan verder op dezelfde weg... ook tijdens de zomermaanden. Ons ontbreekt, Gods Kerk ontbreekt de diepere betekenis van deze zaken, die geopenbaard zouden moeten worden in ons leven, als gevolg van onze reactie door een diepere overtuiging om hiernaar te leven, veel meer dan we werkelijk doen. Ik heb het over *die* dingen die Jezus Christus onderwees tijdens de laatste weken van Zijn leven. Hij richtte zich op de Kerk, het Lichaam.. datgene dat Hij mogelijk maakte: de oprichting van de Kerk op Pinksteren. En de meeste instructies waren voor de Kerk, hoe wij moeten leven en in zoveel van wat Hij zei doen wij het niet zo goed in Gods Kerk.. qua begrip en hoe we werkelijk moeten leven. Ik wil herhalen wat ik daarjuist gezegd heb.

Ons ontbreekt, Gods Kerk ontbreekt zeer het begrip van het *belang van deze zaken*. De dingen die Jezus Christus onderwees in de laatste weken van Zijn leven. Het zou duidelijker moeten zijn in ons leven, door wat we geleerd hebben, door wat we zien.. door wat wij begrijpen. Wij zouden een diepere overtuiging moeten hebben om zo te leven, dat we meer zo leven dan we nu doen. Want wij leven niet zoals we zouden moeten doen. Je moet er in groeien, we moeten ernaar streven en wij willen veranderen, vooruitgaan in ons leven. Maar we doen het niet zo goed. Ik sta versteld.. dit jaar, zoals ik al eerder gezegd heb, ik sta versteld van het feit dat direct na Pascha ik hoorde dat er overall problemen zijn tussen broeders. Binnen een familie.. tussen broeder en broeder in de Kerk. Maar geestelijk tussen broeders.. binnen families. En soms komt dat naar boven, omdat we het meest in die omgeving zijn. Als je zoveel tijd spendeert met broeders in de Kerk zullen er veel meer problemen zijn die wij moeten aanpakken, in ons gedrag, onze reactie op elkaar, ons gedrag naar elkaar toe.. Maar wij moeten het grote plaatje zien, wat Jezus Christus voor ons gedaan heeft. Wat Hij mogelijk heeft gemaakt voor ons. Het lijden dat Hij meegemaakt heeft, zodat wij een *unieke relatie in de Kerk, in het Lichaam van Christus* kunnen hebben. En zoals ik al gezegd heb, hebben wij het er niet zo goed afgebracht in het verleden, echt waar niet.

Terwijl ik nadenk over sommige zaken, en terugkijk naar het verleden.. Ik moet denken aan het verhaal toen God, Pinksteren.. we kunnen zelfs teruggaan naar Pascha, toen Hij het volk Israël uit Egypte leidde Hij begon te werken met een fysieke natie, om hen te bevrijden. Hen te bevrijden uit datgene waarmee Hij ons helpt te begrijpen... uit Egypte, zonden. Hij bevrijdt ons en gebruikt iets fysieks om ons iets ongelofelijk geestelijks te onderwijzen. En je moet automatisch denken aan de dingen die er gebeurden met Pinksteren, toen God de 10 geboden gaf. Er is een sterke connectie tussen Pascha en het uit Egypte komen, uit zonden komen..en geleid worden naar de waarheden, de wet die God op Pinksteren gaf. En dat kunnen wij doen, in ons leven, maar op geestelijk vlak. Maar als ik denk aan de Israëlieten, hoe dat ontbrak bij hen, zij hadden Gods geest *niet*. Op Pinksteren, gaf God Zijn wet aan Israël, maar Hij gaf de heilige geest aan de Kerk, zodat wij, met Gods hulp, kunnen beginnen leven zoals wij moeten leven, met elkaar. De Israëlieten konden dat niet volledig. Natuurlijk, de richtlijnen, de wet hadden ze (die zeiden hoe mensen moesten leven) maar ze begrepen de geest erachter niet. Ze snapten de geestelijke belangrijkheid er niet van. Zij hadden een fysieke wet gekregen van wat wel en niet mocht, zaken die het leven van de mens regelde, .. niet tegen elkaar liegen, geen valse getuigenis afleggen.. niet doden, niet vermoorden, niet iemands leven nemen..Dat waren fysieke zaken, voor fysieke mensen. Maar de diepere betekenis, vooral de diepe betekenis van niet iemand vermoorden, doden, gaat veel verder dan dat. Het gaat over hoe wij *met elkaar omgaan, elkaar behandelen*, dat als je iemand fout behandelt, je schuldig kan zijn aan de geest van moord. Het is erg moeilijk voor de menselijke geest, blijkbaar, om werkelijk goed te bevatten.

Want eerlijk... op geestelijk vlak, zijn er sinds Pascha veel moorden gepleegd! Die mentaliteit bij veel mensen. Ik denk dat het me meer opvalt dit jaar dan in het verleden.. door waar we ons in de tijd bevinden, door de grootsheid van alles dat God ons geeft, ons helpt te begrijpen en zien.. en wat we bijna gaan meemaken, een nieuw tijdperk in gaan, een nieuwe wereld, met één regering, één manier van leven.. hoe mensen kunnen beginnen leven, stad na stad, land na land...leren hoe je werkelijk elkaar moet liefhebben, een houding van zorg en aandacht voor elkaar hebben. Want dat is er duidelijk niet in de wereld van vandaag. Het is een misselijkmakende samenleving en wereld. Er heerst ongelofelijke egoïsme.. en we kijken uit naar dat nieuwe tijdperk. Maar het begint in de Kerk.. de Israëlieten konden niet zo leven, zij konden de geest erachter niet begrijpen. Zij konden hun denken niet veranderen, hun geest kon niet veranderd worden.. niet nieuw gemaakt worden. Een totale verandering van denken kon niet plaatsvinden. Ons is dat wel gegeven. Wij kunnen veranderen en wij veranderen ook naarmate de tijd verstrijkt, brengen veranderingen aan.. maar zo vaak maken wij niet de verandering die nodig is, veel meer nodig is. Wij moeten veel meer veranderen, want wij zijn nog altijd bezig met onze eigen fysieke wereld en soms heeft de wereld daarom zo'n impact op ons.. dit is geen excuus, want wat er ook gebeurt, het is *nooit* een excuus om God niet te gehoorzamen. Wij zelf zijn verantwoordelijk voor onze eigen zonden. De wereld kan een enorme impact hebben op ons.. muziek, tv.. de samenleving, het egoïsme.. door het internet.. het versnelt allemaal. Het gooit olie op het vuur, dat al bestaat in de menselijke geest.. omdat wij zo egoïstisch zijn.

Hoe reageer je op elkaar? Hoe is jouw relatie met anderen? De mijne is niet zoals het zou moeten zijn. Ik wil meer groeien, ik wil meer overwinnen, ik wil echt serieus mijn best doen in dat soort zaken. Ik probeer het te doen en ik geloof dat God ons leidt, in deze prekenserie, in dat meer te gaan doen in ons eigen leven.. een grotere inspanning leveren, om dat te veroveren, te overwinnen, om te leven, geestelijk, naar Gods wet. Datgene wat fysiek gegeven is.. geen overspel plegen.. kan geestelijk zijn in de geest.. hoe mensen over elkaar denken. Dat kan zelfs veel verder gaan dan het fysieke, het heeft te maken met onze relatie met God.. dat wij geen geestelijk overspel plegen.. dat we niet rommelen met protestantse dingen, een protestantse manier van de dingen doen. Gods manier van leven afzwakken, zoals de protestantse wereld gedaan heeft. Maar in plaats daarvan moeten wij proberen te leven in geest en waarheid, met grotere ijver en een groot verlangen.

Bepaalde situaties sinds Pascha. Sommigen onder u zouden moeten gruwen van wat er uit uw gedachten komt, over anderen broeders... zus, broer, moeder, vader, kinderen,.. Schoonzoon of – dochter.. Schoonmoeder, schoonvader.. alle relaties die er maar bestaan. Laat staan die tussen broeders (in de Kerk) Wij in de Kerk zijn broeders. Wij hebben een unieke relatie en vaak praten we

over datgene wat wij kunnen zien, meemaken.. En te begrijpen dat wanneer we voor de eerste keer komen, we broeders ontmoeten.. dat is een rare situatie. En toch beginnen heel snel te leren dat er iets unieks is aan deze relatie, dat we zoiets nog nooit meegemaakt hebben. Want de meest hechte relatie die wij kunnen hebben, in dit menselijk leven, is meestal met onze fysieke familie, onze eigen familie. Danbinneneen huwelijk. De familie begint met de man en de vrouw, misschien met kinderen... maar het is niet zoals in de Kerk. Er is iets unieks dat ons bindt. Wij leren dat het van God komt. Door de kracht van Zijn geest.

Hoe tevreden ben jij over jouw leven, de irritaties die jij meegemaakt hebt *sinds je het Pascha genomen hebt*.. sinds je iemands voeten gewassen hebt, sinds je het brood gegeten hebt, de wijn gedronken hebt.. en we de dienst meegemaakt hebben die uitbeeldt dat wij onszelf moeten opofferen, zodat wij elkaar kunnen liefhebben, van je oudere broer, onze Hoge priester Jezus Christus moet leren.. wat Hij meegemaakt heeft. De bereidheid om te lijden, tot de dood, om liefde te geven, ons lief te hebben, ons meer te geven. Maar zo vaak raken we verstrikt in het fysieke, omdat iemand ons of onze familie het moeilijk maakt.. Of gewoon geïrriteerd omdat iemand ervoor zorgt dat wij geïrriteerd raken door iemand.. omdat zij iets niet doen op de manier die wij *denken* dat beter is.. en dus halen we uit naar hen. Of gewoon omdat het ons niet uitkomt en we zeggen iets tegen iemand anders.. of we hebben geen respect voor elkaar.

Ik zie een *ongelofelijk* gebrek aan respect tegenover de dienaren van de Kerk. Dingen die er gebeurd zijn door het gebrek van mensen aan Gods dienaren.. en gebrek aan respect voor elkaar. We moeten eens heel goed en lang naar ons eigen leven kijken en zien hoe wij werkelijk leven. Of wij werkelijk willen streven te leven op een manier die eer aan God geeft, aan Jezus Christus, aan de Kerk.

Er zijn zoveel dingen gebeurd sinds Pascha, in de aanloop naar Pinksteren. Het weerspiegelt een jaloezse houding, van afgunst. Soms zijn mensen jaloez op anderen, misschien omdat de ander aangesteld is als dienaar. Misschien jaloez om dat wat die ander heeft... een bepaalde baan ..of misschien meer centjes heeft.. Waar onze jaloezie ook op gebaseerd is.. omdat wij niet hebben wat zij hebben en wij willen dat ook, wij verlangen daar ook naar. Als we toch eens onze eigen gedachten konden zien en begrijpen.. maar wij zien de fout bij de ander. Er zijn waarschijnlijk mensen die het fout vinden dat ik in Hawaï ben. Ik weet het niet, maar de menselijke geest kennende.. ik ben er zeker van dat iemand dat denkt. Ik moet denken aan mensen die het fout vonden wat Mr Armstrong deed, hoe hij het deed.. het onderwijzen van kwaliteit, want dat kost namelijk meer dan iets van een mindere kwaliteit en *zij* konden dat niet doen.. O wat een onzin! Ze zouden *precies* hetzelfde doen als ze konden, als ze genoeg geld daarvoor hadden.. en dus vinden ze dat fout. Ik wil het daar niet eens over hebben. ik kan daar een hele preek over geven.

Maar wij moeten eens heel goed naar ons eigen leven kijken, een ieder persoonlijk, want onze natuurlijke reactie is om naar het leven van anderen te kijken, hoe zij het beter kunnen doen, hoe zij beter kunnen leven. Want wij hebben dat namelijk al bereikt.. Wij hebben de neiging om neer te kijken op anderen die nog niet zo ver staan als wij, die nog niet dat begrip, inzicht hebben dat wij hebben. De menselijke natuur kan zo lelijk zijn, zo snel om iemand te veroordelen, omdat zij niet doen wat wij *vinden dat zij moeten doen*. Maar we realiseren ons niet dat die manier van denken zo misselijkmakend is, zo pervers, zo gruwelijk.. dat op zichzelf is een zonde! Maar we snappen het niet, want wij zijn 'zo geweldig'

Dit gaat dus een lastige preek worden voor sommigen, om aan te horen, maar dat zou niet mogen zijn. Wij zouden dankbaar aan God moeten zijn, dat Hij in Zijn liefde en Zijn goedheid, Zijn genade ons helpt om onszelf te zien, ons helpt onze eigen natuur te zien, zodat we er van gruwen, en we meer ervan overtuigd raken dat God juist is en dat wij *willen* wat Hij ons aanbiedt.

Ik moet denken aan dingen in mijn leven die ik heb moeten overwinnen. Er zijn momenten geweest dat ik ze duidelijk zag, en ik haatte het, ik verachtte het en ik ben God dankbaar dat Hij ze mij heeft laten zien. Was het fijn om mee te maken? Was het makkelijk om mee te maken? Nee, want het is niet makkelijk om de menselijke natuur op te offeren. Het is niet makkelijk om te zeggen "nee" tegen jezelf, want jij hoort het liefst 'ja, ja.. wat ik wil, wat ik denk..' Ik hoop dat we dat kunnen zien, er iets van kunnen begrijpen. Ik ben nog niet eens aan de Bijbelverzen begonnen, het is nogal een

inleiding. Ik hoop dat het een inleiding is die wij begrijpen en snappen. Ik hoop dat de inleiding ervoor zorgt dat we onszelf kunnen zien zoals we werkelijk zijn. Ik hoop dat de inleiding ons laat zien 'ik moet veranderen' zodat we onszelf kunnen zien en hoe wij anderen ongelukkig maken, hoe wij niet voor hun welzijn, hun blijdschap, een schepje toevoegen. Maar dat wij kunnen veranderen, zodat we blijdschap en vreugde in iemands anders leven kunnen toevoegen, omdat wij onszelf kunnen onderwerpen aan Gods wet en Gods manier van oordeel: barmhartigheid en geloof in geest en waarheid. En nogmaals, wij hebben dat in het verleden in de Kerk niet al te best gedaan. Soms duurt het een heel mensenleven om te groeien in begrip en bevatten van hoe onze eigen menselijke natuur in elkaar zit. Maar wij bevinden ons in een *uniek* moment in de tijd, het is zo'n uniek moment want het duurt niet lang meer, gelukkig.. we komen dichtbij het moment dat we 2 jaar verwijderd zijn van de wederkomst van Jezus Christus. Hij zal weer op de Olijfberg staan. Hoe ongelofelijk om te weten en te begrijpen dat eindelijk datgene wat we juist in de afgelopen preken serie besproken hebben... toen zovelen gedesillusioneerd werden omdat zij *dachten, geloofden* dat Hij kwam als hun Messias, dat Jezus *toen* kwam als hun Messias. En ze waren zo teleurgesteld toen dat deel van Zijn taak nog niet vervuld werd, dat het de bedoeling was dat het pas 2.000 jaar later vervuld zou worden. Maar dat Hij eerst als ons Pascha moest komen. Ongelofelijk om te begrijpen, om Gods plan onthuld te zien worden.

In deze preken serie gaan we heel diep bij onszelf naar binnen kijken. Ik denk dat dit zeker een tweedelige serie zal zijn, want dit is nogal een lange inleiding vandaag.. we zullen zeker twee preken over dit onderwerp hebben. En dan gaan we gedurende de zomer verder met andere preken die hier ook mee te maken hebben. Onszelf onderzoeken, zodat we onszelf beter kunnen voorbereiden op de wederkomst van onze oudere Broeder, voor de komst van onze Messias, zodat de Kerk meer begrip krijgt. God geeft ons meer. Maar onze taak nu is aan onszelf werken, meer dan ooit tevoren. Om onszelf meer te onderwerpen: de tijd is kort! En er ligt een grote taak voor ons, een grotere verantwoordelijkheid voor een ieder die geroepen is. Niet om vervuld van trots te zijn, hoogmoedigheid door de taak die er in het verschiet ligt, de taak die jij moet uitvoeren.. en men zal weten dat jij .. Ik heb het niet over de 144.000. Ik heb het over jullie allemaal die de gelegenheid krijgen om voort te leven in een nieuw tijdperk EN de 144.000 die ook deze kans zullen krijgen. Kijk eens diep in jezelf, om een beter leven te leven, een beter voorbeeld te geven aan diegenen die nieuw in de Kerk zijn. En voor diegenen onder u die nieuw zijn... begrijp dat God je een ongelofelijke kans aanbiedt om de eerste in dat nieuwe tijdperk te zijn. Er gaan eerstelingen zijn en mensen die *eerst* zijn. Jij hebt een voorsprong. Die dingen zijn in jou gekneed, gevormd. En er gaan veel mensen zijn die graag met jou willen praten, en dingen van jou willen leren.. van datgene dat jij geleerd hebt, meegemaakt hebt in jouw laatste 2-3 jaar. Ontzagwekkend!

Eens we deze nieuwe preken serie achter de rug hebben, zullen we van daaruit uitbreiden, met specifieke bijbelverzen, en deze preken serie zal een aantal weken duren. Deze preken zullen gekoppeld zijn aan de instructies die gegeven worden in het boek Filippenzen. Daar gaan we vandaag niet mee beginnen, waarschijnlijk na Pinksteren, ik ben er zeker van dat het na Pinksteren zal zijn. We zullen een bepaald gedeelte in Filippenzen lezen en van daaruit uitbreiden. Je zal het begrijpen, eens we er aan begonnen zijn. Maar we moeten zoveel dingen in ons leven onderzoeken, dingen die wij moeten zien in ons leven. Wij hebben de mogelijkheid om onszelf te onderzoeken, om diep in ons binnenste te kijken en te veranderen, op een manier die wij nooit eerder hebben kunnen doen. Want God geeft de *hulp* en kans om dit te doen. Het ligt aan jou, neem het aan en *reageer! Reageer!* Zoals ik nu al twee keer gezegd heb, ons, in Gods Kerk, ontbreekt het begrip van de belangrijkheid van dit soort zaken, die we nu bespreken. Of gaan bespreken en hebben besproken in de laatste preken serie. Dat zou duidelijk moeten zijn in ons leven, als gevolg van onze reactie, vanuit een diepere overtuiging over datgene wat wij zien, wat wij begrijpen. Dat moet zichtbaar zijn in ons leven, door hoe wij leven, maar wij zijn daarin tekortgeschoten. God geeft ons nu de kans om geestelijk veel te groeien. Maar dat betekent een *grote verandering*, het moet heel snel gebeuren. En een ieder van ons moet *hard* daaraan werken, *ijverig werken aan zichzelf* en veranderen.

Dus, nogmaals, voor we die verzen in Filippenzen bespreken, voor we met die verzen beginnen, gaan we ernstig naar onszelf kijken, hoe wij werkelijk zijn, in deze preek getiteld *Het Lichaam van*

Christus. Het vat het allemaal samen, op een zeer belangrijke manier, als we het kunnen begrijpen. En naarmate wij het begrijpen, zullen wij grotere veranderingen maken.

Laten we naar het boek **Romeinen** gaan. Ik ben soms versteld.. hoe wij bepaalde verzen kunnen lezen, .. soms lezen we het een aantal keer. Maar we kunnen bepaalde verzen lezen en door een bepaalde focus geeft God meer. Hij laat dingen zien die wij niet eerder gezien hebben. Ik vind het zeer inspirerend deze verzen te lezen.. ik zal jullie even een verhaaltje vertellen. Toen de laatste prekenserie afgelopen was, had ik geen idee, zoals zo vaak gebeurt, wat het volgende onderwerp zou zijn. Nu weet ik waar we heengaan, binnen een paar weken, want dan is het Pinksterweekend en we gaan ons richten op Pinksteren. Dat wist ik. Maar in deze serie, nu, wat we gaan bespreken, wist ik niet waar het over ging, noch dat het de hele zomer ging duren. Dat kwam niet in mijn gedachten op. Ik vroeg God om hulp. Zovaak sta je voor de Rode Zee, niet wetende waar je heen moet, wat er gegeven moet worden in een preek. Want dat maak ik niet uit. God! Jezus Christus geeft het aan Zijn Kerk, aan het Lichaam en het moet van Hem komen. Dus, zoals ik altijd doen, heb ik om hulp gevraagd, om te weten wat ik moest doen, welke richting we uit moeten, wat er onderwezen moet worden. En ik was stomverbaasd. Niet alleen ben ik gezegend, ik ben altijd blij als er een prekenserie gegeven kan worden, maar ik was verbluft toen ineens *dit* gegeven werd, het werd heel duidelijk waar we heen moeten gaan. En niet alleen dat maar ook waar veel preken gedurende de zomer over zullen gaan. De dingen die we gaan bespreken in Filippenzen... dat zal niet een prekenserie zijn, het zullen er een aantal zijn. Ze komen uit dezelfde verzen in Filippenzen, we gaan namelijk uitbreiden van daaruit. Want daar staat veel geschreven dat wij in ons leven kunnen gebruiken om ons leven te veranderen, om te groeien, om te overwinnen. God geeft ons de mogelijkheid dat te doen en het zal niet leuk zijn, in vele opzichten, in ons leven. Wij moeten begrijpen dat dit een *zeer positief, goed iets*, gezegend iets, dat God ons geeft: dat wij duidelijker onszelf zien, onze natuur, onze mentaliteit, onze houding.. niet die van iemand anders. Maar die van ons, zodat we kunnen zien wat er moet veranderen, zodat we datgene leren haten, dat fout is binnenin ons en veranderen, groeien en overwinnen. En dat is samengevat in de betekenis *het Lichaam van Christus*.

Laten we vandaag beginnen in **Romeinen 7: 1 Of weet gij niet, broeders, – ik spreek immers tot wie de wet kennen – dat de wet heerschappij voert over de mens, zolang hij leeft?** Wij allen, zolang wij leven vallen wij onder de wet. Er zijn dingen waarnaar wij moeten leven, hoe wij ons moeten gedragen en dat stopt pas als wij sterven. Er staat.. **2 Want de gehuwde vrouw is door de wet aan haar man gebonden, zolang deze leeft;** het huwelijk wordt hier als voorbeeld gebruikt, de rangorde waar we het in het verleden over gehad hebben, specifiek de 'structuur' van een huwelijk, dat er daar een bepaalde orde is. Wij hebben het ook gehad over hoe die orde werkt en vaak wordt dit misbruikt door de echtgenoten, mannen, mannen in de wereld. En de reactie daarop van de vrouwen is ook niet goed, als ze de orde zouden begrijpen die er in het leven is. Beide partijen hebben het hierdoor moeilijk gehad en ze moeten dingen zien in hun eigen leven. En als we volgen, dichter tot God groeien, en de dingen doen zoals God ze zegt te doen, des te ontzagwekkender het wordt. Net zoals de structuur van de Kerk. Het is prachtig, de structuur van de God Familie, de orde die er daar is. God de Vader, Jezus Christus en dan de structuur die daaronder is. Nooit een bedreiging, altijd uit liefde, agapé, gedaan, Gods liefde, voor het goed van de ander. En op een perfecte manier gedaan. Wij mensen voeren leiding niet goed uit. Wij doen dat gedeeltelijk, als wij onszelf aan God onderwerpen. Maar als de menselijke natuur om de hoek komt kijken en in de weg gaat staan.. dat maakt alles kapot. **Want de gehuwde vrouw is door de wet aan haar man gebonden, zolang deze leeft; wanneer echter de man sterft, is zij ontslagen** ongebonden, vrij van de wet, die haar aan die man bond. **3 Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbreekster heten;** en dat geldt ook voor de man, maar daar gaat het niet over. Het gaat hier over de wet, wij moeten de overeenkomst begrijpen. Het gaat niet over deze specifieke relatie, want vrouwen plegen overspel, mannen plegen overspel. Er zijn twee mensen nodig om overspel te plegen. Vandaag is het allemaal zo verdorven dat het niet noodzakelijk dezelfde is.. Dit is een voorbeeld. **3 Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbreekster heten; wanneer echter de man sterft,** dat is hetzelfde. Het gaat over scheiding. Er is een scheiding die God toelaat in de Kerk. Dat was niet de bedoeling dat dat zo zou zijn, maar door de hardheid der harten van de mens, om de zonden van de mens enzovoorts.. dat er een eind aan een huwelijk komt.. dan is men, in sommige gevallen, vrij

om te hertrouwen. Dat is totaal iets anders, maar daar hebben wij het hier niet over. Soms dwalen mensen af. **wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de wet**, met andere woorden, datgene wat God vanaf het begin voor ogen had, dat als de situaties in het leven juist zijn, als iemand met iemand anders wil zijn, met iemand anders getrouwd wilt zijn.. dan zegt God dat dat overspel is. **zodat zij geen echtbreekster is**, als de echtgenoot sterft, of de echtgenoten. Maar daar gaat het hier niet over, want ik vrees dat als ik dit lees mensen van het padje af raken en niet begrijpen waar Paulus het hier over heeft. Zie, mensen gaan soms de andere kant op. Maar de realiteit is dat er een balans hierin is. Als een man OF een vrouw, met iemand anders trouwt en als het niet toegestaan is door God.. het is niet zo dat elke individu een overspelige is.. maar als het wettelijk niet mag, het tegen God is.. Hier is het voorbeeld van een orde in de wet, hoe leiding werkt. Er staat dus: **wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de wet, zodat zij geen echtbreekster is indien zij zich aan een andere man geeft**. Ze is vrij om te hertrouwen, maar dan zal ze onder een andere 'rangorde' vallen. **4 Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet** wat Paulus hier gebruikt.. hij gaat niet diep in op het onderwerp van scheiding, wanneer scheiding toegestaan wordt, wanneer je kan scheiden. Dat iemand dan iemand anders mag trouwen, dat is een zeer complex en verschrikkelijk iets om mee te maken, maar dat is niet het onderwerp hier. Het gaat om de orde van bepaalde dingen (rangorde) **Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus** welke wet? Waar gaat dit over? **Zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus, om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen**. Het gaat over een situatie die de mensheid, een relatie die mensen konden hebben in het verleden met God, op deze aarde. Er was een wet, een wet voor de mensheid en de realiteit is dat men niet volgens die wet kon leven, door de menselijke natuur. Ze hebben gezondigd en de straf voor zonde is de doodstraf. En het belangrijkste in die wet, is de dood.

In dit geval hier, door wat wij doen bij onze doop.. wij begraven de oude 'ik' en wij zijn nu vrij (aparte manier van uitdrukken) nu kunnen we met een ander trouwen, er wordt ons een nieuw leven gegeven. Dit is wat er gezegd wordt in vers 4. **Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus, om het eigendom te worden van een ander**, de relatie met Jezus Christus, en door de wet, de manier die door Hem aan ons gegeven wordt. **van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen. 5 Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen;** hier zie je hoe het werkt in ons leven. Dat voordien, zonder... in dit geval zijn het de heidenen, maar het maakt niet uit wie het was, voor ze in de Kerk geroepen werden daarvoor.. door de wet waar wij onder waren, door de zonden.. wat ons te wachten stond was de dood. Dat is wat er bedoeld wordt. **Want toen wij in het vlees waren, zonder Gods geest, zonder de handoplegging werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen** Wij mensen zondigen, wij zondigen elke dag. Wij begrijpen dat op geestelijk vlak. En de wereld kan het fysiek begrijpen. Maar de Joden.. als voorbeeld.. de wet is zeer fysiek. De realiteit is dat allen gezondigd hebben en allen zijn schuldig: de straf, schuldig aan zondigen. Het breken van de wet, de straf die daar op volgt is de dood. En er staat hier dat dat in ons leven gebeurd is. De zonde.. de wet is er en wij hebben zonden. De mens zondigt en daar volgt de dood op. Alle daden, de vruchten daarvan leiden tot de dood. Dat is wat er bedoeld wordt in vers 5. **6 maar thans zijn wij van de wet ontslagen**, niet van hoe wij zouden moeten leven. Maar van de straf, door de zonden. Dat we de wet niet naleven, daar gaat het over. **Maar thans zijn wij van de wet ontslagen dood** wanneer sterven wij? Als de oude 'mens' het watergraf in gaat. En dan komen we omhoog, uit dat water, en wandelen in nieuwheid des levens, zijn we een *nieuw* mens. Daar gaan de verzen over, dat is wat Paulus hier onthult. **Maar thans zijn wij van de wet ontslagen dood voor haar, die ons gevangen hield**, wij konden er niets aan doen, de straf was de dood, eeuwige dood, tenzij God iets doet in leven, die straf wegneemt.. die volgt op onze zonden. **zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes** er is iets gebeurd als wij in de Kerk komen. Wij kunnen het watergraf ingaan en we kunnen ondergedompeld worden in het water en omhoog komen. We hebben de oude mens gedood en komen omhoog en wandelen in nieuwheid des levens. Dat is waar het hier over gaat. **zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes** want we zijn ondergedompeld in de geest van God en door de kracht van Gods geest kunnen wij een nieuwe weg inslaan **en niet in de oude staat der letter**. De realiteit was dat we daarvoor alleen maar fysiek konden begrijpen. Wij snaptten de geestelijke betekenis niet, we konden het niet zien. Wij konden zo niet leven, laat staan het fysieke deel in de relatie met God, of

met anderen... valse getuigenissen afleggen, liegen.. alleen die laatste al. En daarom was er de doodstraf. Maar nu moeten wij **dienen in de nieuwe staat des Geestes** Gods geest, in ons levend.

7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Er is geen probleem met de wet.. **Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet;** het probleem is niet de wet, dat is wat Paulus hier uitlegt. Hij zegt **immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren.** Wij leren te begeren. De mens begeert en dat is onze natuur. Onze menselijke natuur.. wij breken die wet die zegt dat wij niet mogen begeren. Wij zouden niet weten dat het fout is, dat het een zonde is, als God ons het ons niet had laten zien, dat we onszelf daarmee kwetsen, dat het een foute manier van leven is, dat het relaties schaadt. God onthult dat aan ons, door Zijn wet.

12 Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. De wereld zegt graag, de protestanten, dat de geboden niet goed zijn, dat ze afgeschaft zijn. Wel, waarom zou je iets afschaffen dat goed is? Dat heilig is? Dat ze afgeschaft hebben? Waarom zou je iets afschaffen dat goed is, dat heilig is, dat rechtvaardig en goed is? Het is hier heel duidelijk dat het niet de wet is, dat de wet niet het probleem is.. onze menselijke natuur is het probleem!

14 Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; wij weten dat in de Kerk. De wereld snapt er niets van. Als er staat dat je Gods naam niet ijdel mag gebruiken. Wat de wereld hierin ziet is dat je niet mag vloeken, Gods naam gebruikende. En dat doen ze niet. Ze geven niet geen 'R-rating' (onder 17 toezicht van ouders aanbevolen) aan een programma, film omdat mensen vloeken, Gods naam ijdel gebruiken. In tegendeel.. zo'n film of programma valt onder de categorie PG (aangewezen dat er ouderlijk toezicht is) of zelfs een G (geschikt voor alle leeftijden).. als iemand vloekt en Gods naam of Jezus Christus' naam ijdel gebruikt. Maar er is één woord, dat zo'n betekenis heeft, dat men soms een R-rating aan een film geeft, om dat vierletter woord, dat met een 'f' begint gebruikt wordt. De huichelachtigheid van de mens.. dat je dat woord veel walgelijker vindt dan de naam van onze Schepper ijdel gebruiken. Man, wat een zieke, misselijkmakende, perverse wereld is dit toch. Maar wij leren de geest daarachter te begrijpen. Als je niet in de Kerk leeft, zoals je zou moeten leven, omgaan met elkaar, dan leven we niet Gods manier van leven. Als we dat niet willen of proberen te overwinnen, dan gebruiken wij Gods naam ijdel, de naam van de Kerk van God, die wij dragen. Wij dragen Gods naam. De Kerk van God, de geroepenen van God, wij behoren God toe, het Lichaam van Christus.. wij dragen Christus' naam en Gods naam en wij mogen die namen niet ijdel gebruiken.. door hoe wij leven, door zonden.. door schande toebrengen aan die naam.

Er staat hier.. **14 Wij weten immers, dat de wet geestelijk is;** maar de wereld begrijpt niet dat de wet geestelijk is. Er staat 'niet doden', wij begrijpen dat dat betekent dat je elkaar moet liefhebben, niet haten. Maar zelfs als we falen in het liefhebben op de manier waarop God zegt het te doen, dan hebben we gehaat, moord gepleegd in ons hart. In deze preek hier, deze serie, gaan we het van tijd tot tijd daarover hebben... als we de ander niet liefhebben, als God zegt hoe te reageren op een ander, hoe we met de ander omgaan.. als we het niet op Gods manier doen, dan zijn wij moordenaars! En er is veel moord, haat in ons hart, waar we vanaf moeten raken. Ik ben het beu dat soort dingen te horen, gefrustreerd, om te horen dat men niet met elkaar kan opschieten. Hoe mannen met hun vrouw omgaan, hoe sommige vrouwen met hun man omgaan.. hoe familieleden met elkaar omgaan, niet alleen leden van de Kerk.. maar binnen families, gezinnen. Hoe mensen niet met elkaar kunnen opschieten, hoe ze elkaar behandelen: dat is moord! Waarom kunnen wij niet wakker worden en zien hoe serieus, hoe erg dat is? En hoe misselijkmakend dat is voor God? Het is Gods naam ijdel gebruiken! En het offer van Jezus Christus te licht opnemen.. en tijdens het Pascha, namen wij het brood, de wijn.. wij hebben deelgenomen hieraan: het brood en de wijn. Wat is de betekenis daarvan, als je direct de volgende dag iemand slecht behandeld, een familielid, je partner.. en iets gemeens zeggen? Wij hebben veel om kritisch naar te kijken, in onze menselijke natuur, en moeten God vragen om ons te helpen, zodat wij kunnen veranderen, om werkelijk te leren elkaar meer lief te hebben.

Dit woord in vers **14** hier, laten we het nog eens lezen **14 Wij weten immers, dat de wet geestelijk is;** maar Paulus zei: **ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde.** Door onze eigen menselijke natuur, wij zijn van nature egoïstisch en wat daaruit voortkomt is zonde! En dat moeten wij

onderdrukken, onder controle houden. Want wij houden dat niet onder controle, zoals we zouden moeten doen: elke dag. Daarom moeten wij zovaak berouw hebben. Maar ik vrees dat er veel mensen zijn die *geen berouw hebben zoals ze moeten hebben, want ze zien niet wat zij doen*.. hoe zij over anderen praten, anderen behandelen. Soms zelfs binnen hun eigen familie, en andere broeders in de Kerk. Deze zin hier. **ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde**. Het woord **verkocht** betekent in het Grieks: 'verkocht voor een bepaalde prijs, in slavernij' Zonden, als wij zondigen dan verkopen wij onszelf en zijn wij slaven. Verdergaand in het Grieks.. 'aan de heer aan wie men verkocht wordt als slaaf' een slaaf van de zonde. En weet je wie daar de macht over heeft? Daarom is het zo gevaarlijk om geen berouw te hebben, want dan geven wij onszelf over aan een ander wezen, als we niet oppassen. Dan geven wij hem een grotere controle over ons, en de gelegenheid om ons een andere kant, de verkeerde kant, op te duwen.. dan heeft hij invloed op ons leven. Daarom zouden wij heel snel berouw moeten willen hebben, zodat hij geen macht heeft in ons leven, over ons leven, om ons de andere kant op te duwen, om ons te kwetsen. En het draait allemaal om onze persoonlijke relatie die een ieder van ons heeft met God. Maar nogmaals, dit woord **verkocht**. Een van de definities is 'volledig onder invloed van het graag zondigen' Hoe ziekelijk! Dat als wij niet oppassen, als wij zondigen, wij onszelf verkopen.. **verkocht onder de zonde.. ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde**.

Alleen God kan ons daaruit halen, alleen door Jezus Christus, kan je uit die gevangenschap, die slavernij bevrijdt worden. En dat is het uit de zonden komen, uit Egypte komen. Het is een constant proces. Maar soms realiseren wij ons niet hoe makkelijk het is om terug in die slavernij te glijpen, terug te willen gaan naar Egypte, om daar *van te houden, het te willen*.. door onze menselijke natuur. Het is net of wij ervan *genieten* om iemand te pesten, om slecht te praten over iemand, of tegen iemand.. op een egoïstische manier, een verkeerde manier.. dat we een of ander pervers plezier daarin hebben.. omdat wij weten wat beter is voor hen, wij oordelen hen, en wij oordelen met rechtvaardig oordeel. Hoe ziek zijn wij soms en wij realiseren ons niet dat wij .. wij zouden naar onszelf moeten kijken en werken aan veranderen, niet naar iemand anders kijken. Teveel van onze tijd wordt besteed aan het proberen iemand anders leven te veranderen, iemand anders proberen te beïnvloeden.. om het leven van de ander beter te maken, .. zodat als alles achter de rug is, ons leven beter is omdat wij een invloed hebben gehad op het leven van die persoon en dat dat leven nu beter is.. Niet ons eigen leven, maar dat van anderen. Dat is een foute manier van denken.

We slaan een aantal verzen over, verzen die wij heel goed kennen. Hier in vers **24 Ik, ellendig mens!** Hoeveel mensen kunnen dat werkelijk, in alle eerlijkheid, over zichzelf zeggen? Hoe vaak zeg je dat tegen jezelf? Hoe vaak kan je de lelijkheid van jouw menselijke natuur zien en dat tegen God zeggen? En begrijpen wat een grote zegening dat is, dat we ervan bevrijdt kunnen worden, vergeven daarvan.. de prijs daarvoor is betaald, zodat wij op onze knieën kunnen gaan en zeggen: 'Vader, vergeef mij, ik heb gezondigd. Ik heb *weer* gezondigd!' En soms krijg je er een grote dosis van en zeg je '**Ik ellendig man... Ik ellendige vrouw**' Want wij voelen ons werkelijk zo, omdat we onze eigen menselijke natuur zien en daardoor roepen wij uit naar God, voor hulp om te kunnen veranderen. En des te meer wij dat zien, die reactie hebben op de dingen die wij doen.. en wij kunnen zien hoe slecht wij met anderen omgaan, of anderen oordelen.. of proberen hen te veranderen en niet onszelf.. als we die dingen werkelijk kunnen zien, kunnen wij veel meer veranderen. Dat blijft hangen in ons verstand en wij vragen God 'Help ons het niet te vergeten, Help ons om dat te zien, zodat we zien hoe slecht het is!' Zodat we het niet nog eens doen, zodat we leren hoe wij met anderen moeten omgaan, mensen die zij kennen en mensen die wij niet kennen. Dat wij hen met respect behandelen, in plaats van veeleisend en egoïstisch te zijn... Ik zie het als ik het doe en ik haat het, en ik moet berouw hebben, mij bekeren. Maar het helpt me.. des te meer ik kan zien hoe verschrikkelijk het is om het niet nog eens te doen. En des te langer ik dat kan doen, des te gelukkiger ik ben, want dan wordt mijn leven beter, ga ik op een betere manier met anderen om, denk ik beter over anderen. Ons denken: daar gaat het over!

Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Wij moeten leren zien hoe wij werkelijk zijn, wij moeten zien hoe wij anderen kwetsen, wij moeten zien dat wat wij doen fout is, voor we willen veranderen. Anders blijven we het gewoon verder doen, ongelukkig zijnde, soms miserabel want wij zorgen ervoor dat anderen ongelukkig worden, miserabel.. en wij zijn ongelukkig omdat wij daar zelf voor kiezen. Jij *kiest* er zelf voor om ongelukkig te zijn! Jij *kiest* er zelf

voor dat anderen jouw leven kunnen beïnvloeden en dat maakt jou ongelukkig. Ik kies.. ik kies ervoor om mij niets aan te trekken wat anderen mij aandoen, of over mij zeggen.. Hoe zij hun leven leven. Ik heb mijn handen vol aan het omgaan met mijn eigen menselijke natuur. Echt waar. En jij ook, als je het begrijpt en bevat. Je hebt je handen vol. Wees niet te snel met iemand anders te veranderen, hun leven anders maken. Door hoe jij met hen omgaat zal een veel grotere invloed hebben, zal hen helpen om te veranderen, dan als je iets zegt of doet. Want dat zorgt ervoor dat mensen een foute reactie hebben.. neerkijken op ons, boos zijn op ons, fout reageren op ons want wij hebben het hen die dag een beetje moeilijk gemaakt. Als jij iemands dag een beetje lastig maakt, dan zullen ze niet echt blij met je zijn. Het zorgt ervoor dat zij een probleem hebben met ons, met jou..

Wij moeten zien wie wij werkelijk zijn, zodat wij kunnen veranderen, en dat is vaak nou juist het probleem. Wij zien onszelf niet, hoe ziekelijk bepaalde zaken zijn die wij doen. De verschillende dingen die er met mensen gebeurd zijn sinds Pascha.. ik gruwel ervan.. hoe dingen gezegd zijn tegen anderen, wat er soms gedaan is. Als we toch eens ook zo hard zouden zijn tegen onszelf, dan zouden wij grotere veranderingen maken. Als wij zo streng en hard voor onszelf zouden zijn, om te veranderen, berouw te hebben, te haten wat wij zien en Gods wet omarmen, een juiste manier hebben van elkaar behandelen. Dan zouden we veel gelukkiger zijn, veel meer tevreden en ons leven zou veel opwindender zijn, inspirerender.. Er zijn bepaalde gevoelens die je hebt, in je relatie met God, er is iets dat je voelt als alles goed is, als de dingen beter zijn.. als je weet dat je jezelf aan de wet onderwerpt. Dan heb je een grotere controle over je denken, je gedachten over anderen. Dat is het resultaat van gehoorzaamheid, de zegening, een beloning, gunst, een band.

Het is zoals het Loofhutenfeest. Soms hebben wij tijdens het Loofhutenfeest de meest inspirerende momenten van ons leven. We worden 8 dagen gevoed en we zijn zo gericht op God, dag na dag. We hoeven niet naar ons werk, onze dagelijkse routines niet te doen en we kunnen ons dus heel erg op God richten. Het is een ongelooflijk verrijkende ervaring. En daardoor is er iets dat wij voelen.. dat ons kracht geeft, dat ons helpt positief te zijn, en een dichtere relatie met God. Dankbaarheid.. je moet dit allemaal ervaren, je kan het niemand geven. Het is niet iets dat je iemand kan vertellen, wat het betekent, ze begrijpen het niet, tot ze het zelf meegemaakt hebben. Velen van jullie hebben dit nog maar 4 dagen meegemaakt. Als je 8 dagen kan vieren.. *alstublieft* streef ernaar om dat te doen. Voor sommigen zal dit moeilijk zijn, omwille van de financiën. Maar als je bereid bent iets op te offeren, zodat je die ervaring kan meemaken *dan* zal je beter begrijpen waar ik het over heb. Want je kan niet bevatten hoe het is om 8 dagen mee te maken.. je hebt er maar een klein beetje van geproefd door het Loofhutenfeest 4 dagen te vieren, zoals we de afgelopen jaren gedaan hebben. Hopelijk kunnen we het dit jaar 8 dagen vieren. Ik hoop en bid dat jullie dat allemaal kunnen meemaken, *voor* er van alles zal gebeuren. Dat je misschien voor de laatste keer het Loofhutenfeest met elkaar kan vieren gedurende 8 dagen. De 8 dagen van het Loofhutenfeest, voor de wederkomst van Jezus Christus. Ontzagwekkend!

Er zijn dus dingen die je kan ervaren in het leven.. als je jezelf meer kan onderwerpen, mensen beter behandelen, beter met hen omgaan. Dan is er automatisch een beloning: datgene wat je voelt, door Gods geest in jouw geest, dat komt niet op een andere manier. Die vrede. Ik moet denken aan wat Jezus Christus gezegd heeft in **Johannes 14** waar Hij zegt: **27 Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft**, dat is een unieke uitdrukking. De wereld kan geen vrede geven. De manier waarop de mens vrede probeert te brengen is fout. Het is egoïstisch, maar datgene dat van Christus komt, is door geven, door liefde, en dan is er vrede in je geest. dat is Gods liefde. Het gaat om de wet en gehoorzaamheid en de beloning. Er zijn zegeningen die de beloning zin voor de dingen juist te doen.. de eenheid met God, de dingen op de goede manier doen. En soms is je leven niet zo prettig, niet zo fijn, niet zo vervullend.. niet zo vredevol zoals het zou moeten zijn door hoe jij leeft. Je leeft niet zoals je zou moeten doen, en hoe jij denkt over anderen. Als je dat kan veranderen, het kan omdraaien en het onderwerpt aan de wet zal je een grotere vrede hebben, blijheid, vervulling, volheid in je leven, in je relaties met anderen, omdat je anders aan gaat kijken tegen relaties. O wat een zegening als je op de juiste manier naar relaties kan kijken. Niet hoe je iemand anders zal veranderen, ervoor zorgen dat ze zullen veranderen.. dat ze iets moeten veranderen.. zodat jouw leven beter wordt. Nee! Maar als je het potentieel ziet van wat God kan geven, hoe Hij iemand kan kneden en vormen.. en hoe dat een positieve effect kan

hebben door jouw leven, hoe jij met hen omgaat, behandelt.. rechtvaardig, rechtvaardige genade, oordeel en geloof. Volgens Gods manier leven omdat je weet wat dat inhoudt, dat je begrijpt hoe je kan veranderen. Dat je niet de controle hebt over iemand anders leven. Dat je niet je moet bemoeien met iemand anders leven, dat je je niet opwindt over iemand anders.. 'als ze toch eens dit of dat zouden doen'.. Nee, wat wij moeten doen is onszelf veranderen, jezelf veranderen! Daar moeten wij ons op richten.

Dus nogmaals, **Romeinen 7: 24 Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? 25 Gode zij dank** als we dat werkelijk zien, zijn wij dankbaarder. Wat een zegening om een grotere dankbaarheid te hebben. Als je een grotere dankbaarheid hebt aan God, omdat je dit werkelijk ziet, het versterkt die relatie. Daar had ik het juist over. Er is vrede, volheid des levens, blijdschap in het leven dat door de dankbaarheid komt, die we hebben voor wat God ons gegeven heeft. Als je de genade, het geduld, de liefde van God kan zien en je hebt berouw van je zonden dat ze weggenomen worden van je, je hoeft er niet meer mee rond te zeulen, want dat kan je niet! Je bent wie je bent, maar je kan *veranderen!* Je hoeft niet zo te blijven. Ik ben daar blij om voor jullie, ik ben er blij om voor mij. Ik ben blij dat je niet een oude brompot hoeft te blijven (grapje!) Zo zijn wij mensen. Maar ik ben zo dankbaar dat ik niet die oude chagrijnige mens hoef te blijven. Want weet je, de menselijke natuur is zo ziekelijk, chagrijnig, geen mooi plaatje. Zonden zorgen voor problemen, hoe wij over elkaar denken. Dat is wat berouw betekent: anders gaan denken. Jezelf aan God onderwerpen, het op Gods manier doen en dan kunnen wij rust hebben. Dus als je dat soort dankbaarheid kan hebben, zoals Paulus hier zegt: **Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!** We kunnen een grotere dankbaarheid, vrede met God hebben, een grotere vreugde om wat Hij doet in ons leven, en in het leven van anderen. Want op Gods tijd en op Gods manier.. anderen behoren ons niet toe, anderen in de Kerk, of in onze familie. *Niemand behoort jou toe!*

Dat is iets dat ik heel snel geleerd heb, met onze kinderen. Ik heb ze een tijdje gehad, maar ze zijn niet van mij. Ik mag met ze werken, hen kneden en vormen, maar het zijn Gods kinderen en ze zijn in Zijn handen. Des te meer wij onszelf onderwerpen aan God, des te meer mogelijkheden zij hebben om op de juiste koers te blijven, om Gods manier van leven te willen leven, dat dat zichtbaar is in hun leven... des te meer zij gezegend zullen worden. Maar kinderen gaan het huis uit en ze zijn van God. Wij hebben diezelfde invloed niet meer, die we voordien hadden, het sturen van hen, omdat ze volwassen zijn. Natuurlijk kunnen we een bepaalde invloed hebben, als ouders, maar dan nog. Je moet je terugtrekken het is niet met hetzelfde. En soms hebben ouders het daar moeilijk mee, dat ze zich moeten terugtrekken, en leren wanneer ze wel of niets iets kunnen zeggen. Daar heb je Gods hulp voor nodig. En dat is hetzelfde in de Kerk, in onze relaties in de Kerk. Er is een moment dat je iets kan zeggen en ook een moment dat je moet zwijgen, je mond dichthouden en niets zeggen. En dit komt meer voor dan wel iets zeggen. Want zo vaak zeggen we iets dat niet van God komt. Het komt van ons en als het van onszelf komt... van jou zelf.. is de motivatie fout. Het *moet* van God komen om vruchten voort te kunnen brengen, resultaten, en dat is een unieke relatie met God.

Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here! die dankbaarheid, die unieke relatie die wij kunnen hebben met God geeft ons rust, geeft ons blijdschap, volheid des levens.. zelfs tegenover anderen, en hoe wij denken. Soms kijken wij naar anderen, en als we niet voorzichtig zijn.. denk eens aan iemand met wie je het moeilijk hebt.. in je relatie met hen.. zoveel heeft te maken met hoe jij over hen denkt. Want als je ze kan accepteren, zoals God jou geaccepteerd heeft, jij, met al je fouten en tekortkomingen.. met jouw stinkend egoïsme.. wat ziet Hij? Zit Hij je op de hielen, om ons te veranderen of werkt Hij geduldig met ons, met vriendelijkheid, barmhartigheid.. en door dat proces zich verheugend in ons. God verheugt zich in ons, in de veranderingen die wij kunnen aanbrengen, maken, in het overwinnen. . en des te meer wij onszelf onderwerpen aan dat proces, des te meer plezier, vreugde God heeft in Zijn familie. Net zoals jij.. met je eigen kinderen. Hoe minder egoïsme erbij komt kijken, des te grotere blijdschap wij kunnen hebben. En denk dan eens hoe dat op geestelijk niveau zit, in onze relatie met God en God met ons? Dan zouden wij ook zo moeten zijn tegenover elkaar, als we elkaar zien op geestelijk vlak. Ik moet aan diverse mensen denken.. ik zie problemen bij mensen, maar ik heb ook problemen in mijn leven. Ik heb mijn eigen dingen waar ik tegen moet vechten en moet overwinnen. Maar ik kijk naar mensen in de Kerk.. ja, ik zie dingen die problemen veroorzaken, moeilijkheden.. door hoe jij bent, wat jou anders maakt, de

dingen die jij geleerd hebt in je leven, die ervoor gezorgd hebben dat je bent wie je bent. Ik heb het niet over dat wat fout is. Dat zie ik soms. Ik wou dat het er niet was, net zoals ik wil dat het mijne er niet is. Maar het heeft geen invloed op mijn relaties. In tegendeel, dat wordt versterkt omdat ik weet wie jij bent: jij bent van God. Je bent verwekt met Gods geest. Je kan veranderen. Je verandert, als je jezelf aan God onderwerpt, en groeit, en overwint. En je bent mij geestelijke broeder of zuster en ik ben daar blij om. Dat wij een familie kunnen zijn. Echt waar, ik verheug mij daarin! En het negatieve, dat wat fout is, daar kijk ik niet naar. Ik hoop dat jij sommige van die dingen kan overwinnen, die ervoor zorgen dat je ongelukkig bent. Want jouw problemen zorgen daarvoor, zoals mijn problemen ervoor zorgen dat ik ongelukkig wordt. Maar waar richten wij ons op? Op dat wat God aan het doen is? Want God doet het in ons leven. Hij richt Zich op wat Hij aan het maken is, waar het toe leidt. En dan gaan we anders denken over elkaar, en het begint allemaal in de geest. God helpt ons om dat te veranderen, datgene wat we zien. Ik zie mensen met allerlei fouten. Ik zou een hele lijst kunnen maken als ik zou willen, als ik naar verschillende gebieden kijk. Ik zie zwakheid, net zoals ik kracht zie. Ik zie ook waarmee God werkt om datgene wat Hij bouwt te veranderen, te kneden en vormen, wat het potentieel is. Ik ben daar blij om. Ik ben daar dankbaar voor. Ik ben bereid een stapje opzij te zetten, of een stapje terug en je tijd geven om met je hoofd tegen de muur te knallen.. Ik moet daar niet bij zijn, en zeggen "doe dit niet, .. doe dat niet".. te verhinderen dat je je hoofd tegen de muur stoot, of iemand anders kwetst of dat jij gekwetst wordt omdat jij iemand anders kwetst, of door een andere broeder. Ik ben geen scheidsrechter. Ik moet niet ingrijpen. Soms moet ik anderen helpen om een bepaalde situatie op te lossen, zodat het niet te ver gaat. Er zijn grenzen. Maar normaal zetten wij een stapje opzij, wij houden van elkaar en wij willen voor elkaar, als je hart op de juiste plaats zit, dat de strijd gewonnen wordt, om gezegend te worden, om blijer te kunnen zijn. Ik wil mensen niet ongelukkig zien. Ik wil dat ze blij zijn, vervuld van vrede en blijdschap. Dat is het resultaat van hoe wij reageren op wat wij horen, wat wij veranderen, veranderen doordat wij ons onderwerpen aan God. Dan kunnen wij de dingen bij onszelf zien en het gevecht aangaan. En om dat ben ik blij voor mensen, echt waar. Ik heb ervoor gekozen dat te zien. ik kies ervoor om niet te kijken naar het negatieve. Daar kies ik niet voor, want dan wordt ik ongelukkig en ongelukkig over jou, als je dat doet. En jij wilt niet ongelukkig over iemand anders zijn, want dan is jouw manier van denken fout. Zie je dat? Snap je dat als je dat doet *jij* zondigt, door waar *jij* voor kiest? Ik kies ervoor te kijken naar wat God aan het kneden en vormen is. Ik kies ervoor te kijken dat jij mijn broeder bent, mijn zuster. En ik houd van je! Jij bent mijn familie, ik hou van je! Zo zouden wij over elkaar moeten denken: Familie! En je wordt verondersteld van je familie te houden . Er wordt van je verondersteld dat je het goede ziet, dat je kijkt naar datgene wat goed is, en wat God kneedt en vormt en doet. Want wij behoren God toe. Jij mag niet oordelen over anderen, jij bent niet de kapitein, de oppasser van de Kerk. Zelfs jullie elders niet en anderen. Iedereen behoort God toe. Jullie moeten bepaalde zaken regelen, maar je moet het op Gods manier doen. En mannen, in gezinnen, jullie moeten het op Gods manier doen binnen het gezin. Jouw verantwoordelijkheid daarin is zeer groot, meer dan de meeste van jullie begrijpen, maar dat begrijpen zal mettertijd komen. In het Millennium, als je meer tijd zal hebben om jezelf te zien, want dat kan je niet één, twee drie. Daar ben ik al sinds 1969 aan het werken, ik kan het niemand van jullie geven. Ik wou dat ik dat kon. Als het zo makkelijk zou zijn, dan zou God het gewoon in een ieder van ons geven en zouden wij dit leven niet moeten leven, maar dat is nou juist het punt! Wij moeten erdoor om te groeien, door ervaring. Om te leren ons *vrijwillig* aan God te onderwerpen. Omdat we God willen en niet datgene wat we zien, wat voortkomt uit onze egoïstische menselijke natuur. Jammer genoeg willen sommige mensen dat. Zij kiezen daarvoor. Zij kiezen niet voor Gods weg, ze zien de schoonheid er niet in, de blijdschap, de volheid. Ze zijn liever egoïstisch en willen anderen veranderen, in plaats van hun eigen leven te veranderen, zodat hun eigen leven beter is.

26 Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde. Dit dilemma hebben wij allemaal in ons leven, daar kies jij voor om je daarop te richten. Het gaat over de keuzes die jij maakt. Jij hebt de vrije keuze. Dat is onze verantwoordelijkheid.. waarvoor jij kiest, waar jij voor kiest om over te denken, dat is allemaal jouw verantwoordelijkheid. Als jij kiest en een foute keuze maakt, breek je Gods wet. Als je ervoor kiest om anderen te veroordelen, als je ervoor kiest om anderen te willen veranderen in plaats van jezelf, en jezelf oordelen op de manier waarop je zou moeten oordelen. Als we op diezelfde manier over onszelf zouden oordelen, zoals we over anderen oordelen, dan loop je ver voor! En je zou *veel*

groeien! Maar dat zijn allemaal keuzes en alleen jij kan kiezen wat jij doet, in jouw leven, hoe jij reageert op Gods geest, Gods woord, Gods manier.

En ja, wij hebben allemaal deze strijd in ons, maar het gaat over de keuzes die wij maken onderweg, dag na dag, die onze richting bepalen.

We gaan direct verder met **Romeinen 8: 1** het verhaal gaat gewoon verder. De mens heeft het onderverdeeld in hoofdstukken en verzen, maar het verhaal van Paulus gaat gewoon verder. **1 Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.** die IN het Lichaam van Christus zijn, de Kerk. Iets dat mensen in het verleden niet begrepen hebben, niet goed begrepen hebben, is dat als zij zondigen, zij zichzelf *daar uit* plaatsen, *uit* de Kerk, *uit* het Lichaam, tot zij berouw hebben. Ze stoppen de stroom van die geest. Daarom moeten wij direct berouw tonen als wij zondigen. Daarom moeten wij zonden, slechte houding en verkeerde gevoelens direct de kop indrukken en berouw tonen voor onze foute daden en het oplossen, goed maken, als we kunnen. Soms gewoon door excuses aan te bieden. Want dan is gewoon om vergeving vragen niet genoeg. In sommige situaties, hoe je met iemand omgegaan bent, misschien in een winkel, of misschien op de snelweg of .. wat het ook moge zijn.. op je werk, het bedrijf waar je werkt.. je hebt iets gezegd, dat kan je niet veranderen, je kan het niet herstellen want de schade is aangericht op het moment dat je het zei. Misschien zie je die mensen nooit meer. Maar diegenen die dicht bij jou staan, het is jouw verantwoordelijkheid om het goed te maken of je neemt je verantwoordelijkheid niet op. Berouw ja, dat is tegenover God, maar als je het niet goed wil maken met de persoon die jij gekwetst hebt.. dan is je berouw niet volledig. Je hebt eigenlijk geen berouw gehad, met andere woorden, voor God, en de zonde is er nog altijd. Het is dus niet genoeg om alleen te zeggen: 'God, mijn excuses, ik heb gezondigd. Ik heb dit en dat gezegd tegen die persoon en ik heb hun gevoelens gekwetst en nu bid ik, dat U mij vergeeft' Denk je dan dat het ok is? Nee! Je moet nog iets doen, je hebt nog niet volledig berouw gehad. Het resultaat van de zonde is er nog altijd, het resultaat van het kwetsen, de pijn is er nog altijd. De verantwoordelijkheid die God laat zien is niet alleen een kwestie van berouw tonen. Berouw vereist soms actie. Tegen iemand anders zeggen: 'sorry, ik was verkeerd' Soms gewoon zoiets simpels.

Verdergaand.. **Zo is er dan nu geen veroordeling** met andere woorden, als je in het Lichaam bent, je hebt berouw van je zonden en je hebt deze dingen gedaan, die God zegt dat je moet doen, dan is er geen veroordeling. Je bent vrij, je hoeft het niet langer met je mee te dragen, je bent vrij. Dat is zo ontzagwekkend van God. Je hoeft het niet langer met je mee te dragen. Soms dragen mensen van alles met zich mee, omdat ze op zichzelf vertrouwen, om de dingen te doen, in plaats van de genade, de barmhartigheid en genade en de bevrijding door totale vergeving van zonden die God geeft. Het is weg! Het is er niet meer! Er is dus **geen veroordeling, voor hen die in Christus Jezus** het Lichaam van Christus **zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.** (Statenvertaling) Als de dingen dus juist zijn, omdat jij wandelt naar de geest, omdat jij reageert op God, het vlees verwerpt, egoïsme verwerpt, jaloezie, afgunst, een foute manier van de dingen doen verwerpt.. maar in de geest wandelt, de juiste manier de dingen doet.. Net zoals ik daarjuist zei, berouw hebben en het goedmaken met iemand, door 'Sorry, ik was verkeerd' te zeggen. Door je verontschuldiging aan te bieden. Soms is dat al wat er nodig is om het weer in orde te maken. Maar jij hebt de verantwoordelijkheid om het in orde te maken. Berouw betekent dat je je gedrag gaat veranderen. Als je iets fout gedaan hebt, iemand gekwetst hebt dan ben je ervan overtuigd om het niet meer te doen. Hen niet meer te kwetsen door iets fouts te zeggen of te doen. Je bent ervan overtuigd dat je dat niet meer wil doen. Dat maakt deel uit van berouw. Het heeft te maken met een overtuiging en als die overtuiging is, dan wandel je naar de geest. Je zal gezegend worden, je zal vergeven worden, je zal vrede en vreugde hebben in je leven.. een veel rijkere relatie met God.

2 Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus in het Lichaam van Christus. Daar is een geestelijke wet, van Gods geest. Of het nu in ons is of niet.. of we onszelf afsnijden van de stroom van Gods geest of niet. Als het dus in ons is, is er geen veroordeling en zijn wij gezegend. Het gaat verder hier met .. **de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde** vrijgemaakt van de dood, de doodstraf. Want als je zondigt is dat wat er boven je hoofd hangt, tot je vergeven wordt. **Vrijgemaakt van de wet der zonde** vrij van

verkocht te worden, in slavernij van zonde.. **en des doods**. We zijn of in gevangenschap of niet, of we worden gevangen gehouden in zonde, verkocht in zonde, zoals hij eerder zei, of niet.

3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, niet kon volbrengen **dewijl zij door het vlees krachteloos was**, niet de wet, maar de wet kon het niet volbrengen. De 10 geboden hebben geen verandering gebracht in de menselijke natuur, heeft de mens niet veranderd. De mens reageert niet zoals ze moet. De protestanten, de wereld om ons heen... kan niet verandert worden door diegenen die religieus zijn, die volgens een bepaalde gedragscode leven, waarvan zij geloven dat die van God komt.. zelfs de meest simpele dingen in de laatste 6 geboden... ze tellen die van de Sabbat niet mee, maar de rest van de geboden... Niemand doden, geen overspel plegen.. Als alleen al in de Verenigde Staten... als mensen zich aan dat gebod zouden houden, dan zouden wij een veel betere wereld hebben. Er is zoveel overspel in deze wereld. De helft van de huwelijken eindigt in een scheiding door overspel... het hart.. want dat is in hun gedachten en in hun hart. Zoveel dingen gebeuren op die manier.. de mensen zijn het beu, ze willen niet dat die bepaalde persoon met hen samenleeft, ze willen iemand anders. Wat een misselijkmakende wereld! Dus, de wet die er is, verandert de mens niet. De geest verandert ons, omdat wij ons onderwerpen, wij maken de keuze om ons te onderwerpen, naar de geest te wandelen. Dat zijn keuzes. Het is een keuze. Net als toen je pas geroepen werd. Jij had zelf de vrije keuze om te reageren op God. Jij had de keuze, of je wel of niet de Sabbat en de Heilige Dagen ging vieren, of je tienden ging betalen. Dat is het moeilijkste voor iedereen. Maar zovelen kiezen er niet voor en kunnen dus niet in het Lichaam komen.

Als alle mensen, die in contact met ons zijn gekomen de afgelopen jaren, de laatste paar jaar... als allen van hen de juiste keuzes gemaakt hadden: zij geloofden, maar ze hebben niet de juiste keuze gemaakt.. inzake de Sabbat, de Heilige Dagen, het betalen van tienden. Want hun financiën, hun familie was belangrijker.. zij dachten dat het gezin minder inkomen zouden hebben.. niet begrijpende hoeveel meer zij zullen hebben door gehoorzaamheid aan God. Door de zegeningen die God hen zou geven in het leven: veel grotere rijkdommen. Maar men kan dat niet zien, ze kunnen het niet begrijpen omdat hun geest zo op het vleselijke gericht. En dus maken ze de foute keuzes. Maar de keuzes stoppen niet. Dag na dag moet je keuzes maken. De keuzes die jij maakt, hoe je denkt over anderen, hoe je reageert op anderen bepalen of je wel of niet in het Lichaam van Christus bent. Of je wel of niet onder veroordeling bent of niet. Of je vrij bent of niet. Of je wel of niet in gevangenschap bent. Tot je berouw hebt, ben je gevangen in zonden. Verkocht onder de zonde, jezelf aan een meester gegeven. Jij bent niet de baas meer over jouw eigen leven. Je bent alleen in controle over je eigen leven als je luistert naar God, als je in God woont en God in jou, en in de Kerk, in het Lichaam van Christus: omdat je vergeven bent van je zonde. Omdat je ervan bevrijdt bent. Omdat je in de geest wandelt, omdat je die geest wilt. Jij wilt dat die geest constant in jou is, bij jou is.

Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor door de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees (Statenvertaling) De enige manier was door Jezus Christus. En Hij veroordeelde het, Hij leefde een rechtvaardig, perfect leven. Hij was een perfect Pascha voor ons, in ons leven, zodat wij bevrijd kunnen worden van de zonden.

4 Opdat het recht der wet vervat in de wet. De wet is rechtvaardig, juist en goed. Het is prachtig, heilig. Maar het kan geen deel van ons zijn zonder Gods geest. Dat geeft het kracht in ons leven. **Opdat het recht/rechtvaardigheid, het goede der wet** in ons, om in ons te leven, zichtbaar is in ons leven **vervuld zou worden in ons**, Wij zijn *in* het Lichaam, *in* het Lichaam van Christus, *zoals* God in ons is en wij in God, door de kracht van de Heilige geest. Maar het moment dat wij zondigen, het moment dat wij de *foute* keuze maken en onszelf onderwerpen aan de menselijke natuur is het moment dat wij onszelf afsnijden van de stroom van de geest. En dan zijn we niet in het Lichaam en zijn wij in veroordeling. Wij zijn veroordeeld dat moment, tot wij berouw kunnen hebben. Er zijn een aantal mensen in Gods Kerk, die niet bij ons zijn vandaag, omdat zij geen berouw gehad hebben en ze hebben jaar na jaar gewoon maar aan alles deelgenomen. Zij wilden zichzelf niet veranderen, zij hadden geen berouw van hun zonden, van hoe zij leefden.. maar ze zijn jaren in de Kerk geweest, 10, 15 jaar.. sommigen zelfs 20 jaar. Volledig in slaap, volledig afgesneden van Gods geest en ze zullen moeten wachten op de opstanding later, wanneer zij dan wakker gemaakt zullen worden. In

sommige gevallen zijn mensen wakker gemaakt. Er zijn mensen die terug bij de Kerk komen, die jaren in slaap geweest zijn. Die in de jaren 80 in slaap gevallen zijn. Misschien zelfs in de jaren 70. Ik ken een meneer die in het midden van de jaren 70 in slaap is gevallen, die niet meer bij de Kerk is, hij is gestorven in het geloof. Maar hij was in de jaren 70 in slaap gevallen en gelukkig moet hij niet wachten tot de Grote Witte Troon. Hij had de kans om wakker gemaakt te worden, zoals ik wakker gemaakt ben. Ik ben niet lang in slaap geweest, dat was maar een korte tijd. Of je nu lang of kort in slaap gevallen bent... in slaap vallen is in slaap vallen, buiten het Lichaam van Christus is buiten het Lichaam van Christus. Afgesneden is afgesneden, tot het moment God genade had voor ons en ons wakker maakte. Mensen realiseren zich niet dat ze jarenlang gewoon maar meedoen en afgesneden zijn van de geest van God, tot zij berouw tonen. Totdat zij *elke dag van hun leven* in de geest wandelen, proberen te veranderen. Dat is wat wandelen in de geest betekent. Het heeft te maken met 'ik', 'ik' veranderen, jezelf overwinnen en jezelf onderwerpen aan God, aan Gods kracht en geest in ons leven.

3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor door de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees 4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, in ons leven **die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.** Dat is zo'n prachtig vers *als we het zien! .. als we het begrijpen!* Soms lezen we dingen maar we begrijpen het niet, we zien het niet. Of we zien het maar gedeeltelijk.. zoals door een zonnebril kijken in een donker gebouw. Het is veel beter om je zonnebril af te zetten als je binnengaat. Maar soms zien wij op die manier, wij zien (begrijpen) allemaal op een ander niveau. Maar het is een prachtig mooi vers, dat is het echt.

5 Want

die naar het vlees zijn, bedenken denken over, richten zich daarop.. het heeft te maken met hoe wij denken **5 Want**

die naar het vlees zijn, bedenken het gaat over egoïsme..**dat des vleses is;** met andere woorden, alleen maar bezig met het vleselijke, fysieke. En dat gebeurt veel te veel, veel te veel sinds Pascha!! **maar die naar den Geest zijn bedenken,** als je dat wil, in de geest wandelen, dat is onze keuze dan, dat is wat wij willen, waar wij aan denken **dat des Geestes is.** (verzen 3 – 5 Statenvertaling) Hoeveel denk je daarover, ben je daarop gericht.. op de geest? Hoeveel denk je aan God en Gods manier? In je relaties met anderen, op je werk, als je heen en weer naar je werkt rijdt, als je op de snelweg rijdt, of op de stoep loopt.. of tegen mensen in een winkel praat.. wat het ook moge zijn.. wanneer je met iemand in contact komt.. wat komt er uit *jouw* geest? Uit *jouw* gedachten? Komen ze voort uit *jouw* wandelen in de geest? uit wat God doet op deze aarde, met Zijn plan? En de betekenis van de mens in dat plan? Zoveel mensen hebben niet datgene wat jij hebt, de kans die jij hebt! Zij leven volgens een bepaalde routine, verblind, geblinddoekt, in het donker en zij hebben nog niet wat jij hebt. Man, dan zou je toch veel genade en medeleven moeten hebben voor mensen, als je je realiseert hoe gezegend jij bent, hoe rijk jij bent. En dat je begrijpt hoe blind zij zijn, hoe gevangen zij zitten. En dus kan je genade en medeleven hebben met hen, om hun onwetendheid, hun dwaasheid.

6 Want de gezindheid van het vlees is de dood, geen leven, niet in de Kerk, niet in het Lichaam van Christus zijn. We lopen wat mee, denken dat we er zijn, maar als we niet wandelen in de geest, als we 'vleselijk gezind' zijn en we flappen er gewoon maar alles uit, door onze eigen *egoïstische* emoties, omdat wij ons in het harnas laten jagen.. Soms hebben we bepaalde dingen geërfd, bepaalde manieren van denken, emoties.. bepaalde dingen die een invloed op ons hebben, die van generatie op generatie gaan.. die wij moeten overwinnen, dan hebben we het nog niet eens gehad over ons eigen egoïsme. Soms hebben wij bepaalde egoïstische zaken geërfd en dat maakt ons uniek... bepaalde eigenschappen, bepaalde karaktertrekken, bepaalde 'kwaliteiten' die niet fijn zijn, die niet mooi zijn.. uit egoïsme. Weet je, egoïsme uit zich op allerlei verschillende manieren. Er is veel verschil tussen egoïsme. Maar het is er altijd. Sommigen hebben te maken met onze achtergrond, ons karakter, of de dingen die wij geërfd hebben.. Er zijn dingen in onze cultuur in bepaalde samenlevingen, die een kwestie zijn van verschillen van menselijke natuur, door hoe mensen denken, de manier van denken, de volgorde van denken. Soms door hoe de samenleving is, door wat mensen meegemaakt hebben toen zij opgroeiden. Weet je, we zijn wat we zijn, we zijn wie we zijn. Je kan je ouders daar de schuld niet van geven! Of je overgrootouders. Je kan Noach, of Adam en Eva niet de schuld geven. Je moet gewoon de verantwoordelijkheid nemen. Wij zijn

allemaal uniek van karakter, unieke kwaliteiten die sterke punten *kunnen* zijn. Maar zo vaak zijn die sterke punten onze grootste zwakheden. Als je kan leren wat je sterkste punten zijn, dan zal je ook begrijpen dat die waarschijnlijk je grootste zwakheden zijn, dat die leiden tot de grootste zwakheden in je leven. Maar ze kunnen onze sterkste punten zijn met Gods geest, met Gods hulp. Het is fantastisch om te begrijpen. Kwaliteiten en karaktertrekken in het leven, die maken wie wij zijn, die maken wat wij zijn. Ongelofelijk, de welke dat precies zijn.

5 Want

die naar het vlees zijn, bedenken dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn bedenken, dat des Geestes is. (Statenvertaling) is God in dit plaatje? Gods plan? Of waar wij zijn in de tijd? Alleen dat al... als je Gods plan ziet, als je ziet waar wij ons bevinden in de tijdeen beetje meer dan 2 jaar. 2 jaar en een paar weken. Als je kijkt naar die tijd, en je wordt gemotiveerd door alles wat je doet.. dat alleen al kan veel beslissingen in je leven beïnvloeden. Door in welke tijd wij leven, in Gods plan! Door wat jij ziet en wat God laat gebeuren, wat God gaat laten gebeuren op deze aarde.. waar wij ons bevinden, qua tijd en hoeveel tijd we over hebben om te werken aan deze dingen. Als je gemotiveerd wordt door de geest, van de geest, van Gods plan en Gods doel en de timing van Gods plan en het doel.. en waar wij nu zijn...

6 Want de gezindheid van het vlees is de dood, ja, omdat het een zonde is, het is egoïstisch. Vol van egoïsme. Ik haat egoïsme omdat het ervoor zorgt dat mensen fout reageren op anderen. Het is een ziekelijk, pervers iets. **maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede.** Het brengt overvloedig leven voort, blij leven, vrede. Dat is wat **leven** betekent. **de gezindheid van de Geest is leven** Veel mensen leven gewoon niet op de manier zoals God bedoelt had. Egoïstisch leven is niet leven, dat is dood. Zelfs al leef je. Het zorgt voor pijn en lijden, droefheid en kwelling, frustratie. *Jij* hebt gekozen om gefrustreerd te zijn, gekweld te worden, en geen vrede te hebben. En meestal denk jij dat het iemand anders fout is. Zo denken wij soms. Maar Gods manier, als we gefocust zijn gemotiveerd en wandelen in de geest en de dingen van God.. dan is er vrede. Dat is het resultaat van gehoorzaamheid. Dan zullen er zegeningen zijn, net zoals er een 'vloek' is als je het verkeerde doet. Dus er zal vrede zijn, zegeningen en een volheid des levens, blijheid in het leven, die het leven rijker en fijner maken. Je moet het meemaken, je kan alleen weten hoe dat is als je het meemaakt. **Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede.** Wat het voortbrengt in jouw leven, wat je dan kan meemaken heeft te maken met Gods manier van dingen op te lossen in het leven.. en als het op Gods manier gebeurt, hoe prachtig is dat. Als het in Gods plan past, in Gods doel, als het in overeenstemming met Zijn wil is. Als we op die manier denken: wat stemt er overeen met Gods wil in deze zaak? Vraag God om hulp om meer op Zijn manier te denken!

Laten we naar het boek **Efezen 1** gaan. We gaan een tijd in Efezen lezen. Het is een ongelofelijk boek, echt waar! Ik heb al verschillende dingen gelezen in Efezen in het verleden, maar we gaan, in deze preken-serie, met de unieke focus die wij nu hebben, ... het is werkelijk uniek. Ongelofelijk inspirerend. Het is heel opwindend om dit te bespreken, om te zien waar Paulus het hier over heeft, dat God nu aan ons geeft, in deze tijd, terwijl wij onze blik richten op het Lichaam van Christus en wat het betekent om *IN* het Lichaam te zijn, om *IN* het Lichaam *te blijven!* Om Gods geest in ons te blijven hebben. Want als wij zondigen is de geest er niet! En daarom zijn wij ongelukkig in ons leven, gefrustreerd, omdat we de foute keuzes maken, we kiezen er *niet voor* om in de geest te wandelen. We kiezen ervoor om in egoïsme te wandelen. Dat is pervers, het is een perverse, ziekelijke manier van leven en dat is waar Gods ons van bevrijdt! Om uit de perverse, ziekelijk makende manier van leven te komen. Uit slavernij te komen. Het is slavernij waar wij voor *kies*en als mensen. Als wij de keuze maken om naar het vlees te wandelen, om te wandelen in egoïsme.

Efezen 1: 17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; (Statenvertaling) dit is zo allesomvattend, in waar het over gaat en wat Paulus gaat bespreken in het boek Efezen. Het is dat verlangen, als gevolg van onze roeping en door God de Vader, wat Hij ons gegeven heeft, om verwezenlijkt te worden in en door Zijn Zoon Jezus Christus.. Dingen worden Sabbat na Sabbat geopenbaard in onze geest. Wij kunnen de dingen een beetje beter zien, begrijpen, als we onszelf onderwerpen, als we bidden over wat we horen, en het proberen toe te passen in ons leven. Wij krijgen meer en meer onthuld over God en Jezus Christus, het geestelijke.. het is geestelijke groei,

een geest van wijsheid en openbaring die ons gegeven wordt, waar we langzaam in groeien. Dat vergt tijd, maar er zit vooruitgang in. Het is ongelofelijk wat ons gegeven wordt. **in Zijn kennis**; in kennis van Hem. In kennis van Jezus Christus en God de Vader. En wat God gegeven heeft in en door Jezus Christus.. dat omvat zoveel. Dingen waar we het over zullen hebben in deze serie, wat Hij ons geeft en waarom. **18 Moge Hij de ogen van uw hart verlichten**, dat is wat er gebeurt in deze serie, als we onszelf eraan onderwerpen, dan zal er meer verlicht worden in onze geest, God zegent ons dat we kunnen zien, je zal de mogelijkheid krijgen jezelf te zien zoals je werkelijk bent, dat is niet mooi, dat is niet fijn. Maar datgene dat mooi is, fijn en prachtig is hetgeen Hij aanbiedt, door de kracht van Zijn geest. zodat wij kunnen veranderen en meer als God kunnen worden, meer Goddelijk leven in ons leven. In onze relaties, zodat wij de volheid des levens kunnen hebben, overvloed en blijdschap, vrede.. **uw hart verlichten**.. betekent dat wij deze principes begrijpen, hoe te leven en hoe we meer als God kunnen worden, in onze relaties met elkaar. **zodat u ziet hoe groot de hoop is waartoe Hij u roept**, Met andere woorden, waarin wij groeien (begrip en kennis) van de roeping die wij gekregen hebben. En wat ik eerder gezegd heb, het resultaat van onze roeping? Een keuze! Kiezen of wij *willen* wat God ons geeft. Elke dag moeten wij kiezen, dag na dag, elk moment. Kiezen we voor God of kiezen we voor onszelf, kiezen we voor egoïsme, kiezen we voor onszelf? Dat zijn keuzes die wij elke dag moeten maken, elke seconde van de dag. En elke keer we het voor het juiste kiezen, erkennen wij dat God juist is en wij fout zijn. We worden er meer en meer van overtuigd dat God juist is en dat onze manier fout is.. dat is omdat het meer en meer in ons geheugen gegrift zit. We worden meer één met God. Dat is een ontzagwekkend iets! Des te meer je van jezelf kan kwijtraken, des te meer je één wordt met God, verenigd met God, met de manieren van God.

Verdergaand... **Moge Hij de ogen van uw hart verlichten, zodat u ziet** weet hoe groot de hoop is waartoe Hij u roept dat weet je meer nu, de hoop die je kan zien, als je ervoor kiest, om dichterbij tot Hem te naderen. **hoe rijk de heerlijkheid is van zijn erfdeel te midden van de heiligen** (Willibrordus vertaling) In de heiligen, in ons! Dat wat *in* ons is, kan sterker en beter worden. Wij kunnen betere relaties met elkaar hebben, aangename relaties met elkaar, we zullen elkaar zien op de manier waarop God wil dat we elkaar zien: als een geestelijke familie! Des te meer vervuld je zal zijn in je leven, Je zal juiste gevoelens kunnen ervaren, niet iets dat nep is, onnatuurlijk.

19 en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, die kracht die in jouw leven kan werken.. dat we niet hetzelfde hoeven te blijven, dat we kunnen veranderen. Daarom is die hoop zo prachtig. Dit is een *goed iets* dat God ons geeft. De mogelijkheid om onszelf te zien, de lelijkheid van de menselijke natuur. Ik ben *dankbaar* als ik mijn vuile, lelijke menselijke natuur zie, want dat betekent dat ik dan positieve stappen kan nemen en veranderen, om het beter te doen. Om beter met anderen om te gaan. Om blij te zijn als je beter met hen omgaat. Je voelt je beter, je zal meer van je leven genieten als je anderen mensen op een betere manier behandelt. Op een vriendelijkere manier. Het is een zegening, een beloning, een volheid des levens.. dat je meer van je leven kan genieten. Maar egoïsme steekt er altijd een stokje voor. Onze menselijke natuur behoedt dat.

Dus, dat je deze dingen kan weten .. **19 en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven**, eerst moet je dus deze dingen geloven. Geloof jij het? Geloof jij dit? Datgene wat jou gegeven is? En als je het gelooft, dan zul je reageren, je zal veranderen.. **naar de werking van de sterkte Zijner macht**, daar ben ik zo dankbaar voor, zo blij om.. **de sterkte Zijner macht** kan werkzamer zijn in mijn leven. Dat wil ik. Dat wens ik. Ik vraag om Gods geest daarin, en jij, wij zouden dat elke dag willen: meer van Zijn leven, Zijn geest in ons, dat wij dat kunnen ervaren, omdat die dingen juist zijn en in harmonie met Hem. Omdat wij in harmonie zijn met Hem, niet met egoïsme, Satans manier van trots, dat zo lelijk is.

20 Heeft Hij betoond in Christus, Hij werkte in Christus, door Christus **betoond in Christus** met andere woorden, om ons gegeven te worden, wat we juist gezien hebben over de Paschaperiode, door Zijn opstanding en door het leven dat in ons op krachtige wijze kan leven. Door vergeving van zonden, door de kracht van Zijn leven in en bij ons wonend, zodat wij kunnen overwinnen. Er staat.. **toen Hij Hem opwekte uit de doden en liet zetelen aan zijn rechterhand in de hemel**, (Willibrordus vertaling) **21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst**; (Statenvertaling) Dat zal bereikt worden in en door Jezus Christus, die kracht die wij kunnen hebben

in ons leven, *in* het Lichaam van Christus, dat leven in ons. Je wil *IN* het Lichaam van Christus zijn, niet alleen maar meedoen 'voor de show', niet omdat je naar de preek luistert, dat je tienden betaald, dat je op de Feestdagen naar de dienst komt... maar omdat je deze manier van leven leeft, elke dag. Omdat je *IN* het Lichaam van Christus bent, niet alleen op het moment dat je in de dienst bent. In de dienst zijn betekent nog niet dat je in het Lichaam van Christus bent! Dat moeten wij begrijpen! **niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstende...**

22 En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, 23 die Zijn lichaam is, Het Lichaam van Christus, de Kerk van God. Hij is het hoofd! Wij kunnen daar deel van uitmaken, in het Lichaam van Christus zijn. **vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.** Denk eens na over dat vers! **Die Zijn lichaam is** het is de Kerk van God, het Lichaam van Christus waar wij deel van mogen uitmaken, waar wij in mogen zijn. **vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.** De volheid van God dat in ons leven kan zijn, door in het Lichaam van Christus te zijn.

Laten we verdergaan met het volgende hoofdstuk: **Efezen 2: 1 Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden,** nogmaals, hetzelfde als we besproken hebben in Romeinen wordt hier over gesproken. Zonden, egoïstisch leven betekent dat we dood zijn, dat we dat leven niet in ons hebben. Wij ervaren niet de beloning, de zegening die volgen door in de geest te wandelen., door in het Lichaam van Christus te zijn. Als wij zondigen zetten wij onszelf uit dat Lichaam en de dood hangt weer 'boven ons hoofd'. **2 waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld,** wij mogen niet meer op die manier wandelen. Maar wij zien dat we dat van tijd tot tijd doen, in ons leven, en daar moeten we tegen vechten en overwinnen. **overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid,** zo waren wij. Nu zijn we anders. Nu moeten wij anders zijn. Wij hebben Gods geest nu en wij moeten onszelf onderwerpen aan en wandelen in die geest, om die *foute* karaktertrekken te bevechten en overwinnen. Omdat wij zien dat het fout is. En daar ligt de strijd! En je moet blijven vechten, je geeft niet op en je wordt niet ontmoedigd. Je haalt er hoop uit, er is opwinding in, die je niet hebt als je hetzelfde blijft, als je ongelukkig blijft, gefrustreerd of boos of wat het ook moge zijn... want dat komt namelijk allemaal uit egoïsme en door gevangen te zitten in foute keuzes maken. En des te meer we onszelf onderwerpen om berouw te hebben, de dingen op de juiste manier te doen, des te meer je gezegend wordt en een blij en overvloedig leven kan leven. Echt waar.

2 waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, zoals het is in de wereld **3 – trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd,** onze gesprekken/ons gedrag. Het komt er vaak uit, in onze gesprekken, maar het gaat over hoe wij ons gedragen, wat wij doen, hoe wij denken.. Wat er in onze gedachten is, komt er uit, .. **in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten,** ons denken, onszelf behagen en soms zeggen we iets grofs tegen iemand. Wij denken niet dat wij grof zijn, wij denken dat wij hun leven beter maken, door hen te corrigeren, hen te leiden en zomaar wat wij denken te zeggen.. Zo'n gesprek, zulk gedrag **in de begeerten van ons vlees,** het is ons vlees, onze lust **handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten,** in ons denken, omdat wij denken dat dat ons blijer zal maken, .. als wij iemand anders veranderen. Nee! Je moet jezelf veranderen. Dat zal je gelukkiger maken. **en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns 4 God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad,** wij moeten anderen zo liefhebben, als wij dat kunnen doen, zullen wij veel grotere veranderingen maken, op een goede manier, een belonende manier. **God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om Zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, 5 ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt** hebben wij zonden? De persoon die jij wil veranderen, heeft die zonden? Ja! Net zoals jij zonden hebt! God heeft **ons levend gemaakt, met Christus,** door kracht van Zijn heilige geest, door de kracht van barmhartigheid.. **– door genade zijt gij behouden –,** En genade is niet iets dat wij zomaar ontvangen, het moet door ons leven, ook voor het goed van anderen. Hoe gaan wij met anderen om? Egoïstisch of godsvruchtig? **6 en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten,** Het heeft te maken met het doel van God.

Ik denk dat we hier vandaag stoppen. En volgende week terugkomen, want ik wil hier nog iets meer over uitleggen. Maar nogmaals, er is zoveel dat hier gegeven wordt, waarin wij kunnen groeien, dat we beter zullen begrijpen.